

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-מאימתי	מירא	מאן דאמר											
אלמלי נתנה רשות לעין לראות, אין כל בריה יכולה לעמוד מפני המזיקין.	תניא, אבא בנימין:											■	◇
אינהו נפישו מינן, וקיימי עלן כי כסלא לאוגיא.	אביי:											■	◇
כל חד וחד מינן, אלפא משמאליה ורבבתא מימיניה.	רב הונא:											■	◇
האי דוחקא דהוי בכלה - מנייהו הוי הני ברכי דשלהי - מנייהו הני מאני דרבנן דבלו - מחופיא דידהו הני כרעי דמנקפן - מנייהו.	רבא:											■	◇
האי מאן דבעי למידע להו - לייטי קטמא נהילא ונתדר אפרייה, ובצפרא חזי כי כרעי דתרנגולא.												■	
האי מאן דבעי למחזינהו - ליתי שילייתא דשונרתא אוכמתא בת אוכמתא, בוכרתא בת בוכרתא, וליקליה בנורא ולשחקיה ולימלי עיניה מניה, וחזי להו. ולשדייה בגובתא דפרזלא ולחתמיה בגושפנקא דפרזלא דילמא גנבי מניה. ולחתום פומיה כי היכי דלא ליתוק.												■	
רב ביבי בר אביי עבד הכי חזא ואתוק. בעו רבנן רחמי עליה ואתסי.												■	
אין תפלה של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, שנאמר: (מלכים א' ה') לשמוע אל הרנה ואל התפלה, במקום רנה שם תהא תפלה.	תניא, אבא בנימין:											■	◇
מנין שהקדוש ברוך הוא מצוי בבית הכנסת, שנאמר: (תהלים פ"ב) אלהים נצב בעדת אל	רבינן בר רב אדא אמר רבי יצחק:											■	◇
ומנין לעשרה שמתפללין ששכינה עמהם - שנאמר: אלהים נצב בעדת אל												■	◇
ומנין לשלשה שיושבין בדין ששכינה עמהם - שנאמר: (תהלים פ"ב) בקרב אלהים ישפוט												■	◇
ומנין לשנים שיושבין ועוסקין בתורה ששכינה עמהם - שנאמר: (מלאכי ג') אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וגו'.												■	◇
מאי (מלאכי ג') ולחושבי שמו?												^	
חשב אדם לעשות מצוה ונאנס ולא עשה - מעלה עליו הכתוב כאילו עשה.	רב אשי:											!	◇
ומנין שאפילו אחד שיושב ועוסק בתורה ששכינה עמו - שנאמר: (שמות כ') בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתוך.												■	◇
וכי מאחר דאפילו חד - תרי מבעיא?												⚡	
תרי מכתבן מלייהו בספר הזכרונות, חד לא מכתבן מליה בספר הזכרונות.												!	◇
וכי מאחר דאפילו תרי - תלתא מבעיא?												⚡	
מהו דתימא: דינא שלמא בעלמא הוא, ולא אתיא שכינה - קמשמע לן דדינא נמי היינו תורה.												!	◇
וכי מאחר דאפילו תלתא - עשרה מבעיא?												⚡	
עשרה קדמה שכינה ואתיא, תלתא - עד דיתבי.												!	◇
מנין שהקדוש ברוך הוא מניח תפילין - שנאמר (ישעיהו ס"ב) נשבע ה' בימינו ובורוע עזו בימינו - זו תורה, שנאמר: (דברים ל"ג) מימינו אש דת למן, ובורוע עזו - אלו תפילין, שנאמר: (תהלים כ"ט) ה' עז לעמו יתן.	רבי אבין בר רב אדא אמר רבי יצחק:											■	◇
ומנין שהתפילין עזו הם לישראל												^	
דכתיב: (דברים כ"ח) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך,												!	◇
אלו תפילין שבראש.	ותניא, רבי אליעזר הגדול:											■	!
הני תפילין דמרי עלמא מה כתיב בהו?	אמר ליה רב נחמן בר יצחק לרב חייא בר אבין:											^	
(דברי הימים א' י"ז): ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ.	אמר ליה: [רב חייא בר אבין]											!	◇
ומי משתבח קודשא בריך הוא בשבחייהו דישראל?												⚡	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ברכות-מאימתי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין, דכתיב: (דברים כ"ו) את ה' האמרת היום (וכתיב) וה' האמירך היום. אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: אתם עשיתונו חטיבה אחת בעולם, ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם. אתם עשיתונו חטיבה אחת בעולם, שנאמר: (דברים ו') שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם, שנאמר: ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ.											◇	ו.
תינת בחד ביתא, בשאר בתי מאי?	אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי:								^		◇	ו.
(דברים ד') כי מי גוי גדול ומי גוי גדול (דברים ל"ג) אשריך ישראל (דברים ד') או הנסה אלהים (דברים כ"ו) ולתתך עליון.	אמר ליה: [רב אשי]										◇	ו.
אי הכי נפישו להו טובי בתי?										♣		ו.
אלא: כי מי גוי גדול ומי גוי גדול דמיינן להדדי - בחד ביתא, אשריך ישראל ומי כעמך ישראל בחד ביתא, או הנסה אלהים - בחד ביתא, ולתתך עליון - בחד ביתא, וכולהו כתיבי בארעיה.											◇	ו.
כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד - הקדוש ברוך הוא משאיל בו, שנאמר: (ישעיהו נ') מי בכם ירא ה' שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו אם לדבר מצוה הלך - נוגה לו, ואם לדבר הרשות הלך אין נוגה לו.	רבינ בר רב אדא אמר רבי יצחק:										◇	ו.
יבטח בשם ה'											■	ו.
מאי טעמא										^		ו.
משום דהוה ליה לבטוח בשם ה' ולא בטח.											◇	ו.
בשעה שהקדוש ברוך הוא בא בבית הכנסת ולא מצא בה עשרה - מיד הוא כועס, שנאמר: (ישעיהו נ') מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה.	רבי יוחנן:										◇	ו.
כל הקובע מקום לתפלתו - אלהי אברהם בעזרו. וכשמת - אומרים לו: אי עניו, אי חסיד, מתלמידיו של אברהם אבינו	רבי חלבו אמר רב הונא:										◇	ו.
ואברהם אבינו מנא לן דקבע מקום?											^	ו.
דכתיב: (בראשית י"ט) וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם											!	ו.
ואין עמידה אלא תפלה, שנאמר: (תהלים ק"ו) ויעמוד פינחס ויפלל.											!	ו.
היוצא מבית הכנסת אל יפסיע פסיעה גסה.	רבי חלבו אמר רב הונא:										◇	ו.
לא אמרן אלא למיפק, אבל למיעיל - מצוה למרהט, שנאמר (הושע ו') נרדפה לדעת את ה'.	אביי:										◇	ו.
מריש כי הוה חזינא להו לרבנן דקא רהטי לפרקא בשבתא, אמנא: קא מחליין רבנן שכתא. כיון דשמענא להא	רבי זירא:										○	ו.
לעולם ירוץ אדם לדבר הלכה ואפילו בשבת, שנאמר (הושע י"א) אחרי ה' ילכו כאריה ישאג וגו'	דרבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי:										○	ו.
אנא נמי רהיטנא.	[רבי זירא]										○	ו.
אגרא דפרקא - רהטא.	רבי זירא:										■	ו.
אגרא דכלה - דוחקא.	אביי:										■	ו.
אגרא דשמענא - סברא.	רבא:										■	ו.
אגרא דבי טמא - שתיקתא.	רב פפא:										■	ו.
אגרא דתעניתא - צדקתא.	מר זוטרא:										■	ו.
אגרא דהספדא - דלויי.	רב ששת:										■	ו.
אגרא דבי הלולי - מילי.	רב אשי:										■	ו.
כל המתפלל אחורי בית הכנסת נקרא רשע, שנאמר: (תהלים י"ב) סביב רשעים יתהלכון.	רב הונא:										■	ו.
לא אמרן אלא דלא מהדר אפיה לבי כנישתא, אבל מהדר אפיה לבי כנישתא - לית לן בה.	אביי:										■	ו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
		מאן דאמר	מ	י	ב	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-מאימתי	מאימתי														
ההוא גברא דקא מצלי אחורי בי כנישתא ולא מהדר אפיה לבי כנישתא. חלף אליהו, חזייה, אידמי ליה כטייעא. אמר ליה: כדו בר קיימת קמי מר? שלף ספסרא וקטליה.															
מאי (תהלים י"ב) כרם זלת לבני אדם?	אמר ליה ההוא מרבנן לרב ביבי בר אביי, ואמרי לה רב ביבי לרב נחמן בר יצחק:														
אלו דברים שעומדים ברומו של עולם ובני אדם מזולזין בהן.	אמר ליה: [רב ביבי בר אביי ואמרי לה רב נחמן בר יצחק]														
כיון שנצטרך אדם לבריות - פניו משתנות ככרום, שנאמר: כרם זלת לבני אדם.	רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרוייהו:														
מאי כרום?															
עוף אחד יש בכרכי הים וכרום שמו, וכיון שחמה זורחת מתהפך לכמה גוונים.	כי אתא רב דימי אמר:														
כאלו נדון בשני דינים, אש ומים, שנאמר: (תהלים ס"ו) הרכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים.	רבי אמי ורבי אסי דאמרי תרוייהו:														
לעולם יהא אדם זהיר בתפלת המנחה, שהרי אליהו לא נענה אלא בתפלת המנחה, שנאמר: (מלכים א' י"ח) ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר וגו'. ענני ה' ענני ענני - שתרד אש מן השמים, וענני - שלא יאמרו מעשה כשפים הם.	ואמר רבי חלבו אמר רב הונא:														
אף בתפלת ערבית, שנאמר: (תהלים קמ"א) תכון תפילתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב.	רבי יוחנן:														
אף תפלת שהריית, שנאמר (תהלים ה'): ה' בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה.	רב נחמן בר יצחק:														
כל הנהגה מסעדת חתן ואינו משמחו - עובר בחמשה קולות, שנאמר: (ירמיהו ל"ג) קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אומרים הודו את ה' צבאות.	ואמר רבי חלבו אמר רב הונא:														
ואם משמחו מה שכר?															
זוכה לתורה שנחנה בחמשה קולות, שנאמר: (שמות י"ט) ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקל שופר וגו' ויהי קול השפר וגו' והאלהים יעננו בקול.	רבי יהושע בן לוי:														
איני? והא כתיב (שמות כ') וכל העם רואים את הקולות															
אותן קולות דקודם מתן תורה הו.															
כאילו הקריב תודה, שנאמר: (ירמיהו ל"ג) מבאים תודה בית ה'.	רבי אבהו:														
כאילו בנה אחת מחורבות ירושלים, שנאמר: (ירמיהו ל"ג) כי אשיב את שבות הארץ כבראשונה אמר ה'.	רב נחמן בר יצחק:														
כל אדם שיש בו יראת שמים - דבריו נשמעין, שנאמר: (קהלת י"ב) סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא וגו'.	ואמר רבי חלבו אמר רב הונא:														
מאי (קהלת י"ב) כי זה כל האדם?															
אמר הקדוש ברוך הוא: כל העולם כולו לא נברא אלא בשביל זה.	רבי אלעזר:														
שקול זה כנגד כל העולם כולו.	רבי אבא בר כהנא:														
כל העולם כולו לא נברא אלא לצוות לזה.	רבי שמעון בן עזאי ואמרי לה רבי שמעון בן														
כל שיועד בחברו שהוא רגיל ליתן לו שלום - יקדים לו שלום, שנאמר: (תהלים ל"ד) בקש שלום ורדפהו, ואם נתן לו ולא החזיר - נקרא גולן, שנאמר: (ישעיהו ג') ואתם בערתם הכרם גזלת העני	ואמר רבי חלבו אמר רב הונא:														